

نگاهی به تاثیرگذاری برنامه
«فلسطین؛ محرمانه زبانی شد»
افشاگری «پرس تی وی»
خواب را از چشمان
صهیونیست ها ربود

بازجویی

ویژه فرهنگ - هنر
رسانه - جامعه

دوشنبه ۱۴ شهریور ۱۴۰۱ ۶۳۰۱

گفت‌وگو با محسن رحیمی، تهیه‌کننده مستند «جستجوگر»

علی شریعتی؛ نه بدان سان که گفتند

۱۱

در نشست با عوامل فیلم سینمایی «بازیوو» بررسی شد سرمایه‌گذاری برای فیلم کودک پر خطر است

۸

سیک زندگی

نگاهی آسیب‌شناسانه به چالش‌های زندگی مشترک در سال‌های اخیر

هفت خوان ازدواج در مسیر جوانان

۱۲

دوشنبه نوشته‌ها

بخت
سوم

جشنواره‌های سازان، جاعل‌ترین فیلمسازانند

در قسمت قبلی این سری مطالب، به سینمای کودک ناپوشیده رسیدیم. سینمایی که سال‌هاست اثری برای کودکان این سرزمین ارائه نکرده بلکه کودکان ایران زمین را بهانه مانیفست‌های سیاسی و بی‌بانه‌های فلسفی ایدئولوژیک غریب‌پسند قرار داده است.

اکنون که در آستانه تصمیم‌گیری متولیان امر، خصوصاً بنیاد سینمایی فارابی برای چگونگی برگزاری جشنواره کودک اصفهان هستیم، می‌توانیم نگاهی جدی‌تر به این موضوع تغییر و تحولات سیاسی - اجتماعی در نیمه دوم دهه ۷۰ و اصابت ترکش‌هایش به محیط هنر، حاصلی جز تک‌زائرت شدن و رخت برستن تنوع از بدنه سینما نداشت.

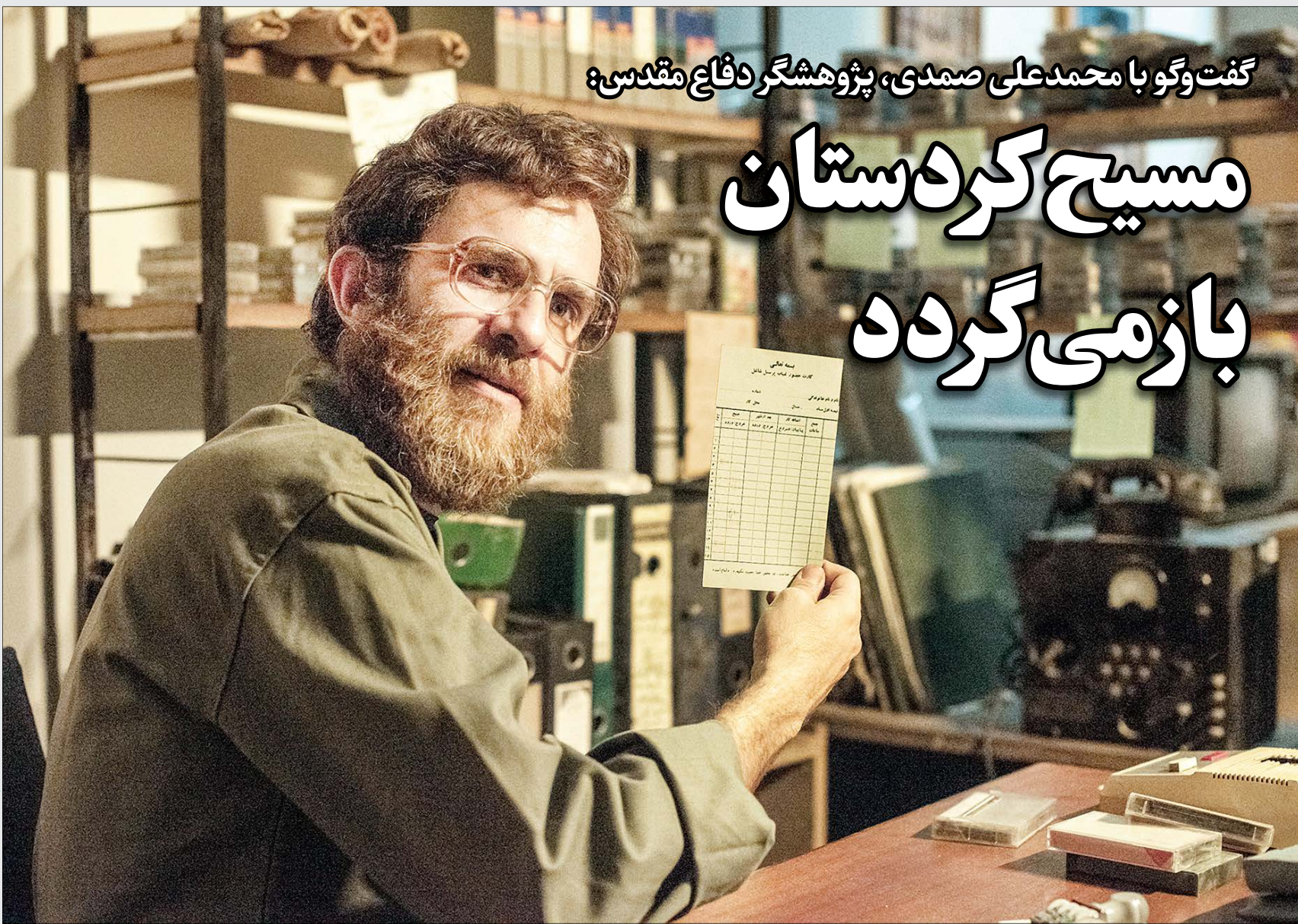
به جز سه سال اول که به دلیل برخی تابوشکنی‌ها و تولید آثار ملتهب اجتماعی سینما روزهای داغی را به خود دید، تداومش روزبه‌روز با کاهش تماشاگران همراه شد. تولید انبوه فیلم‌های تلخ اجتماعی با سوزهای قتل‌خواری، کودک‌آزاری، تجاوز به عنف، زنا با محارم، فقر اغراق شده، شعرهای فمینیستی، تحقیر جماعت ایرانی، تعریض به اعتقادات و باورهای دینی، عشق‌های مثلی و مربعی، خیانت جنسی و... برده‌ها را اشغال و سال‌ها را خالی از نفس‌گرم تماشاگر کردند تا آنجا که رقم مخاطب ۶۲ میلیونی در عرض سیال پنج به ۱۲ میلیون در اواسط دهه ۸۰ ریزش کرد. حال دیگر سینما محمل سرگرمی و محیط امن فکری مردم، به‌ویژه خانواده‌ها نبود، بلکه مدیومی بی‌بانه‌طور به‌منظور شعارهای حزبی و جناحی با رویکرد موردپسند فستيوال‌های خارجی شده بود. در این میان سینمای کودک بیش و پیش از همه به اشغال جشنواره‌ای سازان درآمد.

سابقه تولید فیلم‌های کانونی پیش از انقلاب با وجود چند کارگردان شاخص من جمله مرحوم کیارستمی که توفیق‌هایی در جهان کسب کرده بود، عامل تشدید و شکل‌گیری جریان تحت عنوان فیلم‌ساختن به بهانه کودک شد. اگر تا پیش از این فیلم‌هایی برای کودکان و نوجوانان و بعضاً آثاری با حضور کودکان ساخته می‌شد، پس از این قریب به اکثریت آثار با گرایش بهانه‌فراوان در کودکان و نوجوانان برای به‌اصطلاح زدن حرف‌های موردپسند سیاسیون و خوشایند جشنواره‌های خارجی به منصف می‌رسیدند. بنیاد سینمایی فارابی در مقام اصلی‌ترین دستگاه حامی تولید فیلم‌های کودک و نوجوان و متولی برپایی جشنواره کودک بدون داشتن تاکتیک و استراتژی مقابله‌کننده با گرایش‌های ویران‌کننده فیلم‌های کودک، خود مستقیم و غیرمستقیم بود جز ریز و بودجه‌خوار روندی شد که هر روز بیشتر چپه‌ها را از سالن‌های نمایش فراری می‌دادند. فقط کافی است تا فهرست برگزارکنندگان دوره‌های مختلف جشنواره کودک، اعم از سیاست‌گذاران، کارشناسان، هیات‌های داور و... را مروری داشته باشیم و خصوصاً انتخاب‌های آثار داخلی و خارجی را بررسی کنیم تا به واقعیت تلخ چرایی نابودی سینمای کودک پی ببریم.

۱۰ سال گذشته ما اوج ساخت و پرداخت و به‌خارج رفتن فیلم‌هایی به شدت آگروتیک، تحت عنوان سینمای کودک بود. حالا بی‌تعارف باید به متولیان برپایی جشنواره کودک و مدیریت فارابی هشدار داد که تا هدف‌گذاری روشن و پیداکردن راه و روش و آدم‌های مناسب تولید در عرصه سینمای کودک، چه بهتر که جشنواره کودک در محاق تدبیر بماند. اساساً فیلم‌ها هستند که اعتبار و معیار یک رویداد سینمایی‌اند. وقتی فیلم برای کودکان نداریم، دادن هزینه بی‌بانه‌های تصویری عین بی‌تدبیری است. البته اگر تارهای تنیده بر یوده‌های از قدیم در فارابی مجالی برای برون‌رفت از جعلی‌سازی فیلمسازان جشنواره‌پسند باقی بگذارد.

گفت‌وگو با محمدعلی صمدی، پژوهشگر دفاع مقدس؛

مسیح کردستان باز می‌گردد

روز گذشته خبر آغاز فیلمبرداری فیلم سینمایی شهید محمد بروردی رسانه‌ای شد. این فیلم به نویسندگی و تهیه‌کنندگی حامد عنقا، کارگردانی محمدحسین لطیفی و بازی بابک حمیدیان ساخته می‌شود. فیلم سینمایی شهید بروردی،

جدی‌ترین محصول امسال سازمان هنری رسانه‌ای اوج محسوب می‌شود و طبق خبرها برتره این شهید نیست بلکه به مقصدی از دوران فرماندهی او در منطقه غرب، پیش از آغاز جنگ تحمیلی و دفاع مقدس می‌پردازد. به این مناسبت با محمدعلی صمدی گفت‌وگو کردیم و نظر او درباره جایگاه شهید

جریان هستند، قطعاً فکر همه چیز را کرده‌اند. شهید بروردی از ۱۵ سالگی وارد مبارزات جدی زیرزمینی با رژیم پهلوی شده است، در زمان ورود حضرت امام (ره) مسئول حفاظت در کمیته استقبال از ایشان بوده و تا زمان شهادت در سال ۶۲ حقیقتاً زمان خالی و فراغ‌بال نداشته است.

نمی‌توانیم بگوییم این مسیر قابلیت تصویری ندارد چون تمام این دوران نکته است و پیوستگی دارد.

از این مسیری که گفتید کدام بخش‌ها مهم‌تر است؟

باید ببینیم هنرمند و کارگردانی که سراغ این موضوع می‌رود، سلیقه‌اش به کدام قسمت می‌کشد و کدام بخش قابلیت دراماتیک شدن دارد. همه زندگی نه چندان طولانی ایشان درگیری با متن انقلاب بوده است و ایشان از ۱۵ سالگی تا زمان شهادت هیچ وقت فرصت کار دیگری پیدا نکرد.

با وجود انواع رسانه‌ها و محتوای متنوعی که تولید می‌کنند، سوزهای دفاع مقدس می‌تواند برای مخاطب امروز جذاب باشد؟

در حال حاضر ما به‌صورت جدی با خلأ معرفی فرمانان ملی مواجهیم و به نظر من چیزی بیشتر از این هم جواب نمی‌دهد. رفتن سراغ افرادی که درگیر متن مبارزات و آرمان‌هایشان بودند و برای آن آرمان‌ها جان دادند، همیشه جذاب است و مقطع خاصی نمی‌تواند. به نظر من کارهایی که تا امروز مورد استقبال قرار نگرفته، ضعف ساختار داشته و از فیلمنامه تا ساختار همه قسمت‌های کار ضعیف بوده است. تجربه نشان داده آثار شوش ساخت درباره فرمانان ملی و مذهبی همیشه جواب داده است

و عنوان دیگری ندارد.

چه پیشنهادی برای عوامل پروژه شهید بروردی دارید تا روایتی موفق‌تر از این شهید داشته باشند؟
اگر بتوانند به صورت جدی به شناخت فضای آن موقع کردستان بپردازند، بدون این‌که درگیر حواشی مناقشات مذهبی شوند، اتفاق خوبی است. دشمن خیلی دوست داشته به آن دامن بزند تا بگوید ریشه مسائل این مناقشات بوده است. اگر فضای دقیقی انجام شود، این پروژه می‌تواند اثرگذاری لازم را داشته باشد. شهید بروردی واقعا منحصر به فرد است؛ مانند ایشان در کردستان نداریم و شاگردان ایشان نتوانستند آن شخصیت را تکرار کنند؛

و عنوان دیگری ندارد. آن دو سه سال برای تاریخ ذخیره کرد، استفاده می‌کند. تولید فیلم درباره شهید بروردی کار سختی است و کاری که شروع شده به هر حال طلیعه خوبی است، صرف این‌که اگر یک کار آبرومند و قابل دفاع باشد، می‌تواند رضایت را تأمین کند. مسیر جدید را در تولید آثار سینمایی دفاع مقدس، مسیر مناسبی می‌بینم و وقتی نگاه می‌کنیم می‌بینم در سینما بی‌بانه‌های هنرمند در حوزه دفاع مقدس به سمت و گرایش خوبی رفته‌اند.

این زمان خاصی ندارد. معتقد نیستم جوان امروز مسأله را نمی‌فهمد. الان در تمام دنیا فیلم‌هایی در مورد شخصیت‌هایی ساخته می‌شود که شاید یک قرن از آنها و فعالیت‌هایشان گذشته باشد و با این حال کارهای خوبی است که مورد استقبال قرار می‌گیرد. پرداختن به این طور تپ‌ها همیشه جذابیت داشته است.

آثار سینمایی زیادی خارج از ایران تولید می‌شود که شخصیت‌های آن به‌عنوان قهرمان معرفی می‌شوند. فرماندهان جنگ و شهدای ما چقدر این قابلیت را دارند که در محصولات سینمایی، آنها را به‌عنوان قهرمان مخصوصا برای نوجوانان و جوان‌ها معرفی کنیم؟
شهید قهرمان است و عنوانی ترجمه شده برای قهرمان. ملت‌های مختلف واژگان‌شان ثابت است، هر کسی که بر سر یک آرمان مورد پذیرش مردم و در راه مبارزه با ظلم جان داده باشد، قهرمان است و نمی‌شود از او صرف نظر کرد. سینما بر اساس قابلیت‌های خودش و فضای اجتماعی که در هر زمان وجود دارد، سراغ سوزهای مختلف می‌رود. مگر می‌شود شهید را حذف کرد؟ همین که واژه شهید را به او اطلاق می‌کنند حوزه‌آدم معمولی خارج می‌شود، شهید یعنی قهرمان

برای دیدن تیزر این فیلم دکلیا را اسکن کنید

گزارش

در استقبال از فیلم سینمایی «غریب»

باشد که باز بینیم دیدار آشنا را

در «غبار» نقش احمد متوسلیان را بازی کرد و حالا هم حمیدیان بازیگر نقش شهید محمد بروردی است.

فیلم‌های دیگر درباره فرماندهان شهید

به جز پروژه شهید بروردی، خبر می‌رسد آثار سینمایی و تلویزیونی دیگری درباره فرماندهان شاخص و شهدای جنگ تحمیلی در راه است؛ فیلم‌هایی درباره شهید علی‌اکبر شیروزی، سردار شهید حسین همدانی، شهید علی‌هاشمی، شهید محمدابراهیم همت و شهید مهدی زین‌الدین و شهدای غواص عملیات کربلای ۴ از جمله این آثار هستند که در صورت تولید همه آنها و رسیدن به چهلمین جشنواره فیلم فجر، شاهد یکی از مهم‌ترین دوره‌های این رویداد خواهیم بود.

فیلم فجر خواهد بود. غریب به مقطعی از زندگی شهید محمد بروردی در دوران پیش از آغاز جنگ می‌پردازد.

بابک حمیدیان در نقش شهید بروردی

نقش شهید محمد بروردی را بابک حمیدیان بازی می‌کند؛ انتخابی که هم به دلیل شباهت‌های چهره و تقویت آن با گریم و هم به دلیل توانایی بازیگری، مناسب به نظر می‌رسد. به جز اینها حمیدیان با وجود بازی در نقش‌های مختلف، نقش‌هایی در حال و هوای جبهه و جنگ را در کارنامه دارد و نشان داده چنین شخصیت‌هایی

درخشش فیلم «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی‌فرو محصول سیمافلم در چهلمین

جشنواره فیلم فجر که با محوریت زندگی و رزمندگی برادران شهید باکری ساخته شد، توجهات به ظرفیت‌های عظیم و مغفول مانده شخصیت‌های ملی و چهره‌های جبهه و جنگ و مقاومت را افزایش داد و در همین مدت کمتر از یک سال، باعث شده عزم تولید چنین فیلم‌های مهم و استراتژیک‌فوت و شتاب بیشتری بگیرد. یکی از مهم‌ترین نمونه‌های این همت و اراده مثال‌زدنی، ساخت فیلم «غریب» به کارگردانی محمدحسین لطیفی و محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که نخستین تصویر آژان روز گذشته رونمایی شد و اولین نمایش آن هم بهمن امسال و در چهل و یکمین جشنواره

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر